ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 14ης Νοεμβρίου 1991 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-232/91 και C-233/91,

Οδέττη Νίκου Πετρίδη Ανώνυμος Καπνεμπορική Εταιρία ΑΕ, εταιρία ελληνικού δικαίου, με έδρα την Καβάλα (Ελλάς), (υπόθεση C-232/91),

Σύλλογος Καπνεμπόρων Μακεδονίας και Θράκης, με έδρα την Καβάλα (Ελλάς) (υπόθεση C-233/91),

εκπροσωπούμενοι από τη δικηγόρο Αθηνών Ελένη Λυρατζάκη, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Marc Dupuis, 9, rue Plaetis,

προσφεύγοντες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Ξενοφώντα Γιαταγάνα, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 2436/91 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1991, περί δημοπρασίας για την πώληση, με σκοπό την εξαγωγή, του δεματοποιημένου καπνού που κατέχει ο γερμανικός, ο ελληνικός και ο ιταλικός οργανισμός παρεμβάσεως (ΕΕ 1991, L 222, σ. 23), καθώς και της υπ' αριθ. 91/C/213/04 προκηρύξεως δημοπρασίας της Επιτροπής, της 15ης Αυγούστου 1991, που δημοσιεύτηκε κατ' εφαρμογήν του προαναφερθέντος κανονισμού 2436/91 (ΕΕ 1991, C 213, σ. 5),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, Sir Gordon Slynn, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse και P. J. G. Kapteyn, προέδρους τμήματος, G. F. Mancini, K. N. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias, M. Díez de Velasco, M. Zuleeg και J. L. Murray, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: J.-G. Giraud

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Σεπτεμβρίου 1991, η Οδέττη Νίκου Πετρίδη Ανώνυμος Καπνεμπορική Εταιρία ΑΕ (υπόθεση C-232/91) και ο Σύλλογος Καπνεμπόρων Μακεδονίας και Θράκης (υπόθεση C-233/91) ζήτησαν, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2436/91 της Επιτροπής, της 7ης Αυγούστου 1991, περί δημοπρασίας για την πώληση, με σκοπό την εξαγωγή, του δεματοποιημένου καπνού που κατέχει ο γερμανικός, ο ελληνικός και ο ιταλικός οργανισμός παρεμβάσεως (ΕΕ 1991, L 222, σ. 23), καθώς και της υπ' αριθ. 91/C/213/04 προκηρύξεως δημοπρασίας της Επιτροπής, της 15ης Αυγούστου 1991, που δημοσιεύτηκε κατ' εφαρμογήν του προαναφερθέντος κανονισμού 2436/91 (ΕΕ 1991, C 213, σ. 5).

2 Με Διάταξη της 5ης Νοεμβρίου 1991, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου διέταξε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 43 του κανονισμού διαδικασίας, τη συνεκδίκαση των υποθέσεων C-232/91 και C-233/91 προς διευκόλυνση της έγγραφης και προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

3 Ο προαναφερθείς κανονισμός 2436/91 προβλέπει, στο άρθρο 1, την πώληση, με σκοπό την εξαγωγή, ένδεκα παρτίδων δεματοποιημένου ακατεργάστου καπνού, προερχομένων από τις συγκομιδές 1986, 1987, 1988 και 1989 και ευρισκομένων στην κατοχή του γερμανικού, τού ελληνικού και του ιταλικού οργανισμού παρεμβάσεως, συνολικού βάρους 105 486 276 χλγ. Στο παράρτημα του κανονισμού καθορίζονται οι παρτίδες και οι ποσότητες που πρόκειται να εκποιηθούν σε τέσσερις διαδοχικές πωλήσεις.

4 Με την προαναφερθείσα προκήρυξή της υπ' αριθ. 91/C/213/04, η Επιτροπή καθόρισε τις διαδικασίες και τους όρους της πρώτης πωλήσεως, αφορώσας τέσσερις παρτίδες, συνολικού βάρους 54 557 558 χλγ. δεματοποιημένου καπνού. Η προκήρυξη δημοπρασίας διευκρινίζει ότι δεν μπορεί να υποβληθεί προσφορά για μέρος παρτίδας και ότι οι προσφορές πρέπει να συνοδεύονται με την απόδειξη ότι συνεστήθη εγγύηση ίση προς 0,339 ECU ανά χλγ. καπνού.

5 Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις τούς αφορούν άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, παρ' όλο που εκδόθηκαν με τη μορφή κανονισμού και πράξεως γενικής εφαρμογής. Οι επίδικες πράξεις αφορούν τους προσφεύγοντες ατομικά, δεδομένου ότι η Επιτροπή γνωρίζει την ταυτότητα των επιχειρήσεων που συμμετέχουν στις δημοπρασίες, καθώς και το μέγεθος των παρτίδων για τις οποίες οι επιχειρήσεις αυτές μπορούν να υποβάλουν προσφορά. Οι αμφισβητούμενες πράξεις αφορούν τους προσφεύγοντες άμεσα, καθότι επηρεάζουν τη νομική τους κατάσταση.

6 Επί της ουσίας, οι προσφεύγοντες υποστηρίζουν ότι το μέγεθος των παρτίδων που προσφέρονται στη δημοπρασία, καθώς και το ύψος των εγγυήσεων που πρέπει να συσταθούν, έχουν ως αποτέλεσμα να παρέχεται η δυνατότητα συμμετοχής στη δημοπρασία μόνο στις μεγάλες πολυεθνικές εταιρίες, ενώ αποκλείονται απ' αυτή μικρότερες ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις, όπως οι προσφεύγοντες. Ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 727/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί δημιουργίας κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του ακατέργαστου καπνού (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/005, σ. 85), το οποίο επιβάλλει η διάθεση των καπνών που αγοράζονται από τους οργανισμούς παρεμβάσεως να διενεργείται κατά τρόπον ώστε να αποφεύγεται οποιαδήποτε διαταραχή της αγοράς, να παρέχονται ίσες ευκαιρίες προσβάσεως στη δημοπρασία και να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των αγοραστών· η Επιτροπή παραβίασε ακόμη τις γενικές αρχές της ελευθερίας του εμπορίου και της ελευθερίας

του ανταγωνισμού, παρέβη το άρθρο 3, στοιχείο ς', σε συνδυασμό προς το άρθρο 86 της Συνθήκης ΕΟΚ, και ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

7 Δυνάμει του άρθρου 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Δικαστήριο, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία, να αποφανθεί με αιτιολογημένη Διάταξη.

8 Όσον αφορά το παραδεκτό των προσφυγών που ασκούνται δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, πρέπει να υπομνηστεί ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει σε ιδιώτες να προσβάλλουν αποφάσεις που δεν απευθύνονται σ' αυτούς ή αποφάσεις που, αν και εκδίδονται υπό μορφή κανονισμού ή αποφάσεως απευθυνομένης σε άλλο πρόσωπο, τους αφορούν άμεσα και ατομικά.

9 Κατά πάγια νομολογία, έχει κριθεί ότι, χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστεί αν το προσβαλλόμενο μέτρο μπορεί να θεωρηθεί ως κανονισμός, αρκεί να ελεγχθεί αν η επίδικη πράξη αφορά τους προσφεύγοντες άμεσα και ατομικά (απόφαση της 16ης Μαρτίου 1978, στην υπόθεση 123/77, UNICME, Rec. 1978, σ. 845).

10 Υπ' αυτό το πρίσμα, πρέπει να σημειωθεί ότι, όπως είχε ήδη την ευκαιρία να διευκρινίσει το Δικαστήριο, η δυνατότητα προσδιορισμού, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ακριβείας, του πλήθους ή ακόμη και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου τα οποία καταλαμβάνει ένα μέτρο ουδόλως σημαίνει ότι το μέτρο αυτό πρέπει να θεωρείται ως αφορών τα πρόσωπα αυτά άμεσα και ατομικά (προαναφερθείσα απόφαση της 16ης Μαρτίου 1978, UNICME).

11 Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο επίδικος κανονισμός και η επίδικη προκήρυξη δημοπρασίας, που καθορίζουν τις γενικές και τις εκτελεστικές διατάξεις της δημοπρασίας των καπνών, αφορούν τους προσφεύγοντες απλώς και μόνον υπό την αντικειμενική τους ιδιότητα των επιχειρηματιών που δρουν στον τομέα του καπνεμπορίου, όπως ακριβώς αφορούν και κάθε άλλον επιχειρηματία που βρίσκεται στην ίδια θέση.

12 Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, να απορριφθούν οι προσφυγές ως απαράδεκτες.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει ως απαράδεκτες τις προσφυγές στις υποθέσεις C-232/91 και C-233/91.

2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 14 Νοεμβρίου 1991.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος

O. Due